

ת"פ 66552/01/18 - מדינת ישראל נגד ע מ - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 פברואר 2020

ת"פ 66552-01-18 מדינת ישראל נ' מ

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאייר, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

ע מ - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי

1. כפי הנטען בעובדות כתב האישום, המתלוננת נשואה לנאשם מזה 15 שנים ולהם 8 ילדים קטינים, והם מתגוררים בקריית גת.
2. ביום 26.01.2018 בסמוך לשעה 08:00, על רקע וויכוח בנוגע לאוכל המיועד לילדי בני הזוג, שאותו אכל הנאשם, העירה המתלוננת על כך לנאשם, והוא מצדו החל לקלל את המתלוננת.
3. מיד ובהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה במכה ביד.
4. בהמשך לאמור, ובעוד המתלוננת הסתובבה, המשיך הנאשם ותקף את המתלוננת בכך שהכה אותה במכות אגרופ בגב וירק לעברה. או אז המתלוננת, שלחה את ידה לעבר עינו של הנאשם ופגעה בה בעודה מבקשת להגן על עצמה.
5. מיד ובהמשך, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה כי יפגע בה.
6. על רקע האמור, הזעיקה המתלוננת את המשטרה, ועת הגיע השוטר לדירה ועיכב את הנאשם, המשיך האחרון לאיים בכך שצעק לעברם: "אני אפגע בה אני אפגע בה".
7. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של **תקיפה סתם של בן זוג**, לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק העונשין.
8. הצדדים הגיעו להסכמות לפיהן, הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי ככל שהתסקיר יהא חיובי יעתרו במשותף להשית עליו ענישה בדמות מאסר מותנה ואימוץ המלצותיו של שירות המבחן לעניין העונש. עוד הוסכם, כי ככל שהתסקיר שיתקבל יהא שלילי, אזי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית למאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ואילו ההגנה תטען לעונש כראות עיניה.

עמוד 1

9. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה **תסקירים** ובסופם, המליץ שירות המבחן על ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה, וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.

10. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 07.01.2020, עולה כי הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

11. בא כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומהאופי החמור של העבירות אותן ביצע כלפי בת זוגו ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר של 6 חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד ל - 6 חודשים מאסר בפועל. לבסוף, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהשית עליו 6 חודשים עבודות שירות וענישה נלווית.

12. מנגד, ההגנה חלקה על מתחם העונש שהציגה המאשימה ועתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. כמו כן ביקשה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

13. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", הביע צער וחרטה על מעשיו. כמו כן, הלה ביקש מבית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי ובנסיבותיו האישיות ובכלל זה במצבו הרפואי הרעוע לעניין העונש.

דין והכרעה

14. מאחר שאין חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ר' למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

15. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

16. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשה התקיפה של הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ר' לעניין

זה: ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.10.2007). לא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע, בצידה של עבירת התקיפה סתם, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. גם בית המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית המשפט להירתם למלחמה בעבירות האלימות בתוך המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השתת עונשים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח (ר' לעניין זה: ע"פ 8314/03 עווד נגד מדינת ישראל (07.06.2005)).

17. בעצם ביצוע עבירת **האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלוות נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ר' והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). מה גם שחומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום בו היא מופנית כלפי בני משפחה (ר' והשוו: כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.08.2009)).

18. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם וטיבו של מעשה האיום שהושמע מפיו, סבורתני כי **הפגיעה בערכים המוגנים** הינה ממשית.

19. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, שקלתי את אופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם נגד המתלוננת. כידוע העבירה של תקיפת בת זוג יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי תקיפה, החל מאגרוף לכיוון הפנים, עובר בבעיטה לכיוון אחת הגפיים, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשהו של הנאשם, אשר כזכור תקף את המתלוננת בכך שהכה אותה במכה ביד ובהמשך, הכה אותה במכות אגרוף בגב וירק עליה מצוי - ברף הבינוני. דברים דומים אף צריכים להיאמר בכל הנוגע לדברי האיום שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת שהתאפיינו באיום בפגיעה קונקרטיה בחייה של המתלוננת ואף הושמעו מפיו של הנאשם עת שוטר הגיע לדירה, דבר המלמד כי באותה עת הוראות אנשי אכיפת החוק לא היו בהכרח נר לרגליו. עוד ובהמשך לדברים האחרונים, בית המשפט שוקל את העובדה כי למתלוננת לא נגרם נזק פיזי ממש, אולם אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם מה שכמובן היה עלול לגרום לה לחבלות ואף יותר מכך, וכבר היו דברים מעולם. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מכך שיש במעשיו של הנאשם ממד של השפלה ובנקל ניתן לשער שהנאשם אף גרם למתלוננת תחושות של בושה ועוגמת נפש.

20. בנוסף, בית המשפט שוקל לקולא את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם משמעותי. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברייין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

21. בכל הנוגע ל**מדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושטים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירות של אלימות בתוך המשפחה. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשמים במקרים השונים הינו תלוי חומרת המעשים והאלימות שננקטה, תוצאותיה והנזק שנגרם, הישנות העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם וכיו"ב.

22. להלן מספר גזרי דין אשר יש בהם כדי ללמד אודות מדיניות הענישה הנוהגת במקרים בהם הורשעו הנאשמים

בביצוע מעשים דומים לאלו אשר ביצע הנאשם: רע"פ 6037/15 סיימון צדקה נגד מדינת ישראל (07.09.2015); עפ"ג (מחוזי מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (06.09.2015); ת"פ (שלום טבריה) 33263-09-15 מדינת ישראל נגד פלוני (10.12.2015); ת"פ (שלום פתח תקוה) 12087-10-13 מדינת ישראל נגד פלוני (14.10.2015); ת"פ (שלום רמלה) 4673-04-14 משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נגד רפאל נסימוב (10.09.2015); ת"פ (שלום ראשון לציון) 24254-10-12 מדינת ישראל נגד פלוני (11.12.2014) ת"פ (שלום אילת) 40930-08-13 מדינת ישראל נגד פלוני (16.09.2014); ת"פ (שלום אילת) 2540-07-16 מדינת ישראל נ' ישראל פינגל (19.07.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 7658-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.2018); ת"פ (שלום ת"א) 15096-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני (05.11.2018); ת"פ (שלום ת"א) 40855-09-16 מדינת ישראל נ' משה חיים שעשוע (24.10.2018).

23. כאן ייאמר, כי עיינתי גם בפסיקה שאליה הפנו הצדדים, אולם כמובן שהדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל (כך לדוגמא: נסיבותיו של הנאשם בתפ"ח (מחוזי ת"א) 802-06-12 מדינת ישראל נ' פלוני (17.02.2013), אליו הפנתה המאשימה, שונות בתכלית השוני מנסיבותיו של הנאשם שלפניי. שכן, שם מתוארת מסכת התעללות קשה ואכזרית בה נקט הנאשם כלפי בת זוגו וילדיו באופן שאינו דומה לעניינינו ולו במעט, וזאת ניתן ללמוד אף מהעונש החמור שנגזר על הנאשם בדמות מספר שנים מאחורי סורג ובריח). הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ר' לעניין זה: ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

24. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם ינוע במקרה דנן בין מספר חודשים מאסר שיכול יורצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם

25. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

26. בעניין זה, שקלתי לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם (ת/2) הכולל 7 הרשעות קודמות, בין השנים 1995-2014 (כאשר שניים מהרישומים התיישנו זה מכבר אך לא נמחקו) וזאת במגוון עבירות ובהן העדר משירות; השמדת ראיות; עבירות אלימות; ועבירות רכוש. בגין אלו, הנאשם אף הספיק לרצות בעברו עונש מאסר קצר מאחורי סורג ובריח.

27. מנגד ולקולא, בית המשפט שת ליבו לעובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר

ואף חשוב מכך, ייתר את העדתה של המתלוננת. כמו כן התרשמתי כי הגם שהנאשם מסביר את הרקע שעמד מאחורי מעשיו, הוא מקבל אחריות על מעשיו, ומצטער עליהם.

28. בנוסף לאלו, נתתי דעתי לעמדתה של המתלוננת שנפרשה בתסקירי שירות המבחן. בעניין אחרון זה יאמר, שברי כי האינטרס שלה איננו חזות הכול ואיננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, (17.06.2012)); כן ראו דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל**, (07.12.2011), שם צוין (בדעת רוב) כי "**כאשר עסקינן בעבירות שנעברו בתוך משפחת הנאשם לעולם תעמוד בפנינו טובת המשפחה ובני המשפחה**". מה גם, שמדבריה ניתן להתרשם כי חרף האלימות הפיזית, המילולית, הרגשית והמינית שהלה חוותה לדבריה באופן קבוע ומתמשך מצדו של הנאשם בעבר, הרי שכיום, ומאז מעצרו של הנאשם בתיק הנוכחי, הלה שללה כל אלימות מצדו של הנאשם כלפיה ומסרה כי היא איננה חוששת מפניו.

29. בנוסף, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור במשך מספר ימים מאחורי סורג ובריה ובמשך פרק זמן ארוך נוסף שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש". יחד עם זאת, ועל אף שהכלא אינו זר לנאשם, דומני כי היה בהליך המעצר בתיק זה כדי לחדד לנאשם את חומרת מעשיו ולהרתיעו, ולו במעט, מפני ביצוע עבירות נוספות.

30. כן, נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם ובכלל זה למותו הטראגי של אביו בתאונת דרכים אשר הוביל למשבר כלכלי מתמשך בתוך המשפחה; מותה הפתאומי של בתו של הנאשם אשר נפטרה כתוצאה ממחלה קשה בהיותה בת שנתיים; למחלתו הקשה של בנו של הנאשם (ממנה החלים); למצבו הכלכלי - ושייתכן כי היה בהן כדי להשפיע, ולו במקצת, על ביצוע העבירות.

31. אכן, כעולה מהאמור בחוות דעת הממונה, הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות ללא כל מגבלות. עם זאת, נתתי דעתי למצבו הבריאותי של הנאשם. כפי העולה מהאמור במסמכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט (נ/1), עולה כי הנאשם שרוי במצב רפואי שאינו מיטבי. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט כאן לפרטי פרטים את כלל הרעות שדבקו בנאשם, ודי שאצוין שלצד הפרעה נפשית, הלה גם סובל מבעיות בטחול עקב תאונת דרכים שעבר במרץ 2019. ברי כי מצב רפואי של נאשם, רעוע ככל שיהיה, אינו מהווה "חיסיון" מפני השתת עונש מאסר בפועל ושליחתו אל מאחורי סורג ובריה. על בית המשפט לשקול נסיבה זו בכובד ראש ולאזנה אל מול יתר הנסיבות והשיקולים. שכן, יש לזכור כי השתת עונש מאסר על עבריין בריא שאינו סובל מבעיות רפואיות ניכרות אינו שקול להשתת עונש מאסר על אדם שמצבו הבריאותי קשה ושהמאסר עלול להרע לו בצורה משמעותית (ראו והשוו, למשל: ע"פ 7453/09 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (16.03.2011); וע"פ 5669/14 **אורי לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל**, (29.12.2015)).

32. כמו כן, לא נעלמה מעיני הערכתו של שירות המבחן לפיה לאור יחסו המצמצם של הנאשם למעורבותו בפלילים לאורך השנים; קשייו בעיתוי הנוכחי להתגייס להליך טיפולי לאור המצוקה הנפשית בה הוא שרוי; היעדר מסגרת תעסוקתית; ריבוי קונפליקטים עם סביבתו הקרובה; מוטיבציה נמוכה לקדם שינוי בהתנהלותו ובמצבו; ובהעדר כלים להתמודדות עם מצבו וקשייו הקיומיים והרגשיים - עודנו נשקף הימנו סיכון להתנהגות פוגענית.

33. הנה כי כן, במצב דברים זה יקשה על בית המשפט לקבוע כי קיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום בעלי משקל גבוה. כך גם, מסקנתי האחרונה אף מתיישבת עם האמור בתסקירים, מהם עולה כי חרף התרשמות השירות לפיה הנאשם זקוק להתערבות טיפולית (הן במסגרת שירות המבחן והן במסגרת הגורמים הפסיכיאטריים), הרי שהנאשם מצדו לא גילה נכונות לעריכת שינוי, ולא הצליח לגייס את הכוחות הנפשיים והפניות הרגשית הנדרשת לתהליך של עבודה עצמית.

34. עם זאת, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שלפניי, כאמור, עסקינן בנאשם שמאז ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

35. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אמנם שיקול השיקום יביא במקרה הנדון להקלה בעונשו של הנאשם, אולם לא יהיה בו כדי להטות את הכף לכיוון סטייה הימנו לקולא או להימנעות משליחתו למאסר, לריצוי בעבודות שירות. ודוק, אילולא הנאשם היה נמנע מלהסתבך עוד בפלילים משמעות הדברים היא שליחתו לריצוי מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.

36. אכן, לאינטרס השיקום חשיבות ניכרת, אולם אין עסקינן בשיקול שהוא בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ר' והשוו ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)). שני שיקולי ענישה אחרונים אלה, אף מקבלים משנה תוקף במקרה הנדון, עת עסקינן במי שהורשע בעבירת אלימות חמורה, שאף גרמה לחבלת המתלונן.

37. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולא ממתחם הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".

38. כידוע, יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חיו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (01.07.2019)).

39. בהקשר זה יצוין, כי נתתי דעתי להערכת שירות המבחן לפיה, במצבו, הנאשם, יתקשה לגייס כוחות בשל מצוקתו הקיומית לעמוד בדרישות של עונשים בדמות עבודות שירות או עבודות לתועלת הציבור, ומשכך (כאמור) המליץ

השירות להסתפק בעניינו בענישה בדמות מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. לא התעלמתי מהמלצתו זו של שירות המבחן, יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); בע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); בע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).

40. גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי נדמה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית, אשר איננה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מכל יתר שיקולי הענישה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).

41. הנה כי כן, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, לכך שהלה לא ניאות להתגייס להליך טיפולי, לכך שעדיין נשקף הימנו סיכון לביצוע עבירות דומות, ולעובדה כי מזער מחומרן של העבירות, ומנגד, מבלי להתעלם מגילו המבוגר באופן יחסי, ממצבו הבריאותי, מעמדתה של המתלוננת, ומהעובדה כי מאז האירועים שבמוקד כתב האישום המתוקן, הלה לא שב לבצע עבירות -דומני כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם אשר נקבע על ידי.

42. עוד יצוין, כי בשים לב לשיקולים שיש לשקול לקולא בעניינו של הנאשם, כפי שפורט לעיל, והגם שאין המדובר בצעד טריוויאלי, אנכה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר עליו את ימי המעצר שבהם הוא שהה מאחורי סורג ובריח.

43. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מלהשית על הנאשם פיצוי למתלוננת אולם, לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו ילקח בחשבון מצבו הכלכלי ובכל ל זה העובדה כי הלה נעדר קורת גג מוסדרת, העובדה כי איננו עובד ומתקיים מקצבת הביטוח הלאומי.

44. הנה כי כן, משנתתי דעתי למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **3 חודשים מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 07.01.2020, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 20.04.2020, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה ב"שוויים" בכתובת: רח' הבונים 1, בקרית גת, בימים א'-ה' על פי טווח השעות המתאפשר על פי חוק העונשין והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות

השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

העתק ההחלטה ישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ד. פיצוי בסך ₪ 750 למתלוננת ע"ת/1.

הפיצוי ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום בתוך 60 יום מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים וזאת למשך שנתיים מהיום.

לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת אלימות לרבות איומים, במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 5,000 ₪ במזומן.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תש"פ, 10/02/2020
במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**